

πτυχθεῖσα ἐν τῇ χθελνῇ "Ωρα: οἱ βουλευταὶ Θεσσαλίας εἶναι ἀντιπολιτευόμενοι· ἀρα εἶναι γνήσιοι.

Εὐρετε πῶς ἀπεφάσισε νὰ καθαρῖση ὁ κ. δήμαρχος τὴν λάσπην τῶν δρόμων; Διὰ μεθόδου ὁμοιοπαθητικῆς, τὴν λάσπην διὰ τῆς λάσπης. Δηλαδὴ, καταβρέχει τοὺς δρόμους!

Αὐτόπτης μάρτυς! Ἦρχετο ἐκ Πατησίων, καθ' ὁδὸν συναντᾷ κροεπώλην συνοδεύοντα βουὴν ζωντανόν· αἰφνης ὁ βοὺς ἀρχίζει νὰ ἐκβάλλῃ ἀφροὺς καὶ μετὰ μικρὸν πίπτει ἀπνους. Ὁ κροεπώλης τὸν ἐκέντησεν ἐπανειλημμένως διὰ μαχαιρίου, ἀλλ' οὐδ' ἦν οὔτε φωνή, οὔτε ζωή. Ὅτε καὶ ἀποκεφαλίσας αὐτόν, τὸν ἐφόρτωσεν ἐπὶ τοῦ κάρρου, διὰ νὰ λάβῃ βεβαίως δελτίον παρὰ τοῦ κ. Τασούλη, ὅτι ὁ βοὺς του ἔχει κάλλιστα τὴν υγιάν!

ΕΙΣ τὸ ἄμα τῇ εἰσόδῳ τῆς Κεντρικῆς Ἀγορᾶς Κροεπώλειον τῶν **Ἀδελφῶν Γυφτοπούλων** θὰ πωλοῦνται καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν ἀπόκρεω υγιέστατοι καὶ παχύτατοι **ἄμνοί.**

ΧΙΟΝΙΑ — ΗΛΙΟΣ.

Καὶ πάλι ἐσκεπάστηκε ὁ κόσμος ἀπὸ χιόνι, καὶ τρεῖς ἡμέραις ἔχουμε τὸν ἥλιο νὰ ἰδοῦμε, καὶ δίχως ἥλιο ὁ Ῥωμηὸς μονάχος του μαλλόνει...
Μὲ θολωμένο οὐρανὸν δὲν θέλουμε νὰ ζοῦμε.
Ἐμεῖς ἐσυνειθίσασαμε ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ κλεινοῦμε τὰ μάτια μας ἀπ' τὴν πολλὴν ἑλακκάδα.

"Ἄς ἔχουν μαύραις συννεφιαῖς ἰστὴ Λόντρα, ἰστὸ Παρίσι, ἄς ἔχουν πάγους, κρύσταλλα, βορειᾶ, χαλάζι, χιόνι· μέσα ἰστὴ λάσπη ὁ Ῥωμηὸς δὲν εἰμπορεῖ νὰ ζῆση, δὲν θέλει τὸ παπούτσι του ποτέ του νὰ λασπῶνῃ.
Ὅλιγος ἥλιος κ' οὐρανὸς πικροῦ ξαστερωμένος, ἰδοὺ τὸ μόνο ὄνειρο γιὰ τὸ πτωχὸ μας γένος.

Τὸ χιόνι λένε μερικοὶ κατὶ καλὸ σημαίνει, ἀλλὰ θαρρῶ καλλίτερα τέτοιο καλὸ νὰ λείψῃ, καλλίτερα νὰ ἤμαστε γυμνοὶ καὶ πεινασμένοι, κ' οὐτ' ἓνα σύννεφο ποτέ τὸν ἥλιο νὰ μᾶς κρύψῃ.
Καὶ ἐπειτα χορτάσαμε ἀπὸ τῆς εὐτυχίας, εἶναι καλὸ νὰ ἐρχωνται καὶ λίγαις δυστυχίαις.

Τὰ χιόνια εἶναι ποίησις, ἴψηλὴ βωμάντσα, τρέλλα, καὶ εἶναι ὅ,τι μαγικὸν νὰ πέφτῃς μὲς ἰστὸ χιόνι, νὰ παίζῃς ἰστὰ κρυφὰ χιονιαῖς μὲ πεταχτὴ κοπέλα, νὰ τὴν κτυπᾷς, νὰ σὲ κτυπᾷ, ν' ἀγριεύῃς, νὰ θυμῶνῃ.
Ἄλλὰ ἐγὼ, πολὺ πεζός, γι' αὐτὰ ποῦ λέν φουσκῶν, κ' ἄλλη δὲν βλέπω ποίησι παρὰ τὴν λάσπην μόνο.

Καθε τρελλὸς γιὰ τὴν χιονιὰ χίλια καλὰ ἄς λήῃ, θέλω τὸν ἥλιο πίσω μου, τὸν ἥλιο κ' ἀπὸ μπρός μου, θέλω ἢ κρύα πλάτη μου ν' ἀνάβῃ καὶ νὰ καίῃ, ὁ ἥλιος νάναί μουσά μου, τραγοῦδί μου, θεὸς μου.
Μόνο μὲ ἥλιο δέχομαι νὰ κάθωμαι κοντὰ σας, ν' ἀκούω τῆς παρλάταις σας καὶ τὰ πολιτικὰ σας.

Μὰ δίχως ἥλιο φύγετε καὶ τίποτα δὲν θέλω, κανέννας γιὰ πολιτικὰ κουβέντα μὴ μου κάνῃ, κατὰ διαβόλου καὶ βουλάς καὶ Κυβερνήσεις στέλλω, ἀφήσετέ με ἴσυχο, κ' ὁ τούρτουρας μὲ φθάνει.
Χωρὶς ἑλακκάδα τίποτα ἰστὸν κόσμον δὲν μ' ἀρέσει, κ' οὔτε ἢ νέα μας βουλή μὲ τοῦ Δερβίς τὸ φέσι.

Τὸ χιόνι ἐκρυστάλλωσε, ξερὸς βορειᾶς σφυρίζει, κ' ἐχάσαμε τὴν ζέστη μας καὶ τὸν περίπατό μας, τὸ λάδι καὶ τὸ βούτυρο ἀπὸ τὸ κρύο πήζει, τοῦλάχιστον νὰ ἐπῆζε καὶ λίγο τὸ μυαλό μας!
Ἄν εἰμποροῦσε τὸ μυαλό καὶ τοῦ Ῥωμηοῦ νὰ πήξῃ, νὰ τὸ καλὸ, ποῦ ἤθελε τὸ χιόνι νὰ μᾶς δείξῃ.

"Ἢλιε χρυσέ, τὰ σύννεφα ποῦ σὲ σκεπάζουν σήσις, ὦ! μὴ μᾶς παίζῃς τὸν κρυφτό καὶ μὴ μᾶς κρυμῶνῃς, μὲς ἰστὴν Ἀθήνα ἀφθονο τὸ φῶς σου πάλι χύσε, ὦ! ἔθγα, μὴ μᾶς κρύβεσαι, καὶ τόσο μᾶς λιγώνῃς.
Ἢ Ἀποκρηαῖς μᾶς ἤλθανε, καὶ σένα καρτεροῦμε, ὦ Ἀπολλων χρυσοζάνθε, γιὰ νὰ μὴ κρυφθεοῦμε.

Κανόνια εἴκοσι ἐπτὰ μπάμ! μπούμ! βροντοῦνε πάλι, γιὰ νὰ μᾶς ποῦν διάδοχος καινούριος πῶς γεννιέται...
Ὅσο μπαροῦτι ξώδεψαν ἰστὴς κανονιαῖς χαλάλι, ἄς γίνωνται διάδοχοι, καὶ τοῦτο ἄς σκορπιέται.
Εἴθε γιὰ δόξα καὶ τιμὴ τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ θρόνου καὶ ἔβδομο διάδοχο νὰ ἔχουμε τοῦ χρόνου.

Μέσα ἰστὴς τόσαις μας χαραῖς, ἰστὰ νέα γεννητούρια, μὲς ἰστὴς τρελλῆς μας Ἀποκρηᾶς τὸ Ῥούσικο μεθύσι, μὲ τόσα σχέδια ἴψηλὰ καὶ μὲ βουλή καινούρια, μόνο ὁ ἥλιος θέλουμε νὰ ἔβῃ νὰ μᾶς φωτίσῃ.
ὦ! νάτος! ἀπ' τὰ σύννεφα σιγὰ σιγὰ προβάλλει, καλῶς τονε, καλῶς τονε, μὰ μὴ κρυφτῆς καὶ πάλι.

Souris.

ΚΑΡΑΜΕΛΛΑΙΣ.

Εἶναι ἐσπέρα τῆς κηδείας νεαρῆς συζύγου, καθ' ἣν ὁ νεαρὸς σύζυγος κλαίει καὶ οἰδέρεται.
Τὸν πλησιάζει γραιδίον δειλὰ δειλὰ καὶ ἀρχίζει τὰς παρηγορίας, τὰς ὁποίας τελειώνει μὲ τὴν παρηγορίαν τῶν παρηγοριῶν:

— Ἐννοιά σου καὶ θὰ κυττάξω ἐγὼ γι' ἄλλη καλλίτερη.

— Σῶπα, βρὲ μαγκοῦφα, — τῇ ἀπαντᾷ ὁ ἀπαρამύητος χῆρος μετ' ὀργῆς, ἣτις βεβαίως θὰ ὑγράνε ἐκ φόβου τὸ γραιδίον — σῶπα καὶ ἔχω δώσει ἄλλοῦ τὸν λόγο μου.